

[P. Munch.]

jo blive en Slags Oprørs- og Urohære, har jeg maaske Grund til at understrege, hvad jeg tror, jeg ved tidligere Lejligheder har gjort den højtærede Forsvarsminister opmærksom paa, at de fleste af de Revolutioner, vi kender i nyere Tider, udgik fra de almindelige Værnepligtshære. Den almindelige Værnepligt er i ingen Henseende nogen Garanti mod Revolutioner og Uroligheder af nogen som helst Karakter.

Spørgsmaalet om den civile Værnepligt vil formodentlig senere komme til Behandling her igen. Jeg har haft Lejlighed til i Militærudvalget at spørge den højtærede Forsvarsminister om, hvorvidt han under Hensyn til den Henvendelse, der nu er fremkommet til Rigsdagen, vil bringe dette Spørgsmaal til Behandling i Form af et Lovforslag, som han tidligere i nogen Grad har været tilbøjelig til at forhandle med os om; men det har han ikke villet, og der vil derfor fra vor Side fremkomme et saadant Lovforslag, som i Løbet af kort Tid vil kunne give Grundlag for en Diskussion herom.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Axel Dam): Naar vi ønsker den tvungne Værnepligt ophævet, ligegyldigt hvilken Militærordning der bliver vedtaget, er det fordi, det for os først og fremmest er et Retsspørgsmaal, et moralsk Spørgsmaal og ikke et specielt Militærhensigtsmæssighedsspørgsmaal. Derfor kan vi heller ikke indrømme, at dette Spørgsmaals Behandling eller Drøftelse hører hjemme i Forsvarsudvalget.

Den højtærede Minister udtalte, hvilket jeg ogsaa selv har sagt, at det naturlige Forum at stemme om den Sag vil være Rigsdagen, de valgte Repræsentanter, men jeg begrundet netop ogsaa Forslaget om at gaa ud til Vælgerne med, at Rigsdagen selv har erkendt sin Inkompetence til at løse dette Spørgsmaal. Jeg vil ikke bruge stærke Udtryk, det maa man jo ikke gerne, men jeg vil sige, at den paagældende Paragraf synes mig at vidne om baade intellektuelt og moralsk Svagsind hos dem, som har udformet den og vedtaget den, og da Rigsdagen ikke i alt for høj Grad har Respekt for Retsargumenter, men i noget højere Grad har Respekt for, hvad Folkevillien siger, kunde jeg tænke mig, at det kunde være af Værdi for den at faa Folkets Mening at vide i dette rene og klare Principspørgsmaal, om man har Ret til at tvinge Medborgere til noget, de maaske selv anser for Uret, eller

ikke. Det er et rent Principspørgsmaal, som Vælgerne kan tage Stilling til, medens vi ikke mener, at Vælgerne er kompetente til sagligt at bedømme, om den Militærordning, der skal tjene til vort Værn, skal koste saa og saa mange Millioner eller saa og saa faa.

Den højtærede Minister sagde, at vi talte saa meget om Ret og ikke om Pligt. Men Ret og Pligt er efter vor Opfattelse to Sider af samme Sag, og naar vi taler Retens Sag i Rigsdagen, er det netop for at fremhæve, at efter vor Opfattelse er det Lovgavernes Pligt at gennemføre, hvad der er Ret, og intet som helst andet.

Selve Diskussionen om vort eventuelle Bevogtningsforslag synes jeg ikke hører hjemme paa dette Sted, da det, som sagt, slet ikke er et Militærspørgsmaal, men et principielt Retsspørgsmaal, som vi har ønsket sat til Folkeafstemning.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Folketingets næste Møde afholdes i Morgen, Torsdag den 14. Februar, Kl. 1 med følgende Dagsorden:

1) *Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:*

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 328 af 28. Juni 1920 om Tillæg til Lov af 4. Oktober 1919 om Vilkaar for Bortsalg af Jorder i offentligt Eje.

2) *Fortsættelse af første Behandling af:*

Forslag til Lov om Foranstaltninger til Ædruelighedens Fremme. (Ædruelighedsloven).

Mødet hævet Kl. 1⁴⁵.